

Forfatter: Jacobsen, J. P.

Titel: Marine (DK)

Citation: Jacobsen, J. P.: "Marine (DK)", i Jacobsen, J. P.: *Lyrik og prosa*, udg. af Jørn Erslev Andersen ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1993, s. 96. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjp08val-shoot-workid64516/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Lyrik og prosa

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

I Barm Minoser,
Dragtens Kant
Med Dun af Svanebarne.

Og selve Røben:
Formen ny,
Et Stof med Striber blanke,
Som støbt foroven,
Men en Sky
Fra Bæltets gyldne Skranke.

I dybe Tanker –
Saadan staaer
Hun lænet op mod Karmen,
Og Hjertet banker,
Pulsen slaar,
Uroligt bølger Barmen.

Og Vinden hviner,
Regn og Slud
Slaar haardt mod dugget Rude.
Med spændte Miner
Ser hun ud.
Hvad søger hun derude?

«Ak! de charmante
Blomster vist
Vil visne, før jeg danser! ...
Der er den, Tante,
Hør! Jo vist –
Jo, det er her, den standser.»

Har Dagen sanket al sin Sorg

Har Dagen sanket al sin Sorg
Og grædt den ud i Dug,
Saa aabner Natten Himlens Borg

Med evigt Tungsinds tavse Sorg.
Og en for en
Og to for to
Gaa fjerne Verd'ners Genier frem
Af Himmeldybets dunkle Gjem.
Og højt over Jordens Lyst og Elende
Med Stjernekerter højt i Hænde
Skride de langsomt hen over Himlen.
De Fodtrin skifte
Med Sorg i Sinde.
Underligt vifte
For Rummets kolde Vinde
Stjernekerternes flakkende Flammer.

Irmelin Rose

Se, der var en Gang en Konge,
Mangen Skat han kaldte sin,
Navnet paa den allerbedste
Vidste hver var Irmelin,
Irmelin Rose,
Irmelin Sol,
Irmelin Alt, hvad der var dejligt.

Alle Ridderhelme spejled
Hendes Farvers muntre Pragt,
Og med alle Rim og Rhythmer
Havde Navnet sluttet Pagt:
Irmelin Rose,
Irmelin Sol,
Irmelin Alt, hvad der var dejligt.

Hele store Bejlerflokke
Der til Kongens Gaarde foer,
Bejlede med ømme Lader
Og med blomsterfagre Ord:
Irmelin Rose,